

ভাৰবাণীৰ এক সম্পূৰ্ণ দৃশ্য

জীৱন পৰিবৰ্তন কৰা এটা বাইবেল অধ্যয়ণ!

অহংকাৰী যুৱৰাজ

২য় চামুৱেল ১৩:১-১৮, ৩৩

কাহিনী...

দায়ুদৰ পুত্ৰবিলাকৰ মাজত অবচালোম আছিল আটাইতকৈ সুন্দৰ, ধূৰ্ত আৰু উচ্চাভিলাষী। বাইবেলে এইদৰে কৈছে, “গোটেই ইশ্ৰায়েলৰ মাজত অবচালোমৰ নিচিনা নিজৰ সৌন্দৰ্য্যৰ কথাত প্ৰশংসনীয় কোনো পুৰুষ নাছিল; তেওঁৰ ভৰিৰ তলুৱাৰ পৰা মূৰৰ তালুলৈকে তেওঁত একো ঘূৰ নাছিল”।

কিন্তু দুচপৰতজিঞ এই যুৱৰাজ জনে তেওঁৰ চকুত লগা সৌন্দৰ্য্যতাৰ নমিতিতে লোকসমূহৰ পৰা কৱল উচ্চ-প্ৰশংসাতকৈ আৰু অধিক কবিতা বঢ়িছিল। তেওঁ পত্নীৰ সংহাসনখনৰ ক্ৰমতা বঢ়িছিল। যিকোনো মূল্যৰ বনিমিয়াত তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ ৰজা হবলৈ বঢ়িছিল। অবচালেমে প্ৰথমতে, তেওঁৰ ভনীয়েকে তামাৰক বহৈজয়তী কৰাৰ কাৰণে তেওঁৰ জন্মেৰ্তাত আমো নক হত্যা কৰিছিল। আমো ন আছিল দায়ুদৰ প্ৰথম পুত্ৰ আৰু দায়ুদৰ পছিত ৰজা হোৱাৰ যোগ্যজন। ইয়াৰ পছিত, অবচালেমে নিজ পত্নীৰ প্ৰৰিভাজন হবলৈ গৈ পনে কাম কৰিবলৈ লৈছিল, আৰু আনফালে সমগৰ ৰাজ্যখনত দায়ুদৰ শাসন, বঢ়িছিল, আৰু আইন কানুনৰ ওপৰত সন্দেহৰ চক্ৰান্তমূলক বীজ সৰৈ ততেয়ালৈ সচিবলৈ লৈছিল, “যতেয়ালকৈ তেওঁ ইস্ৰায়েলে লোকবিলাকৰ হৃদয়বোৰক নিজৰ ফলীয়া কৰিব পৰা নাছিল”।

২য় চামুৱেল ১৫ : ৬।

অৱশেষত, তেওঁৰ অসত পৰিকল্পনাটো বশিফে ৰতি হৈ এটা সম্পূৰ্ণ বদিৰে হৰ ৰূপ লৈছিল, যতেয়া অবচালেমে নিজৰ পত্নীকে হত্যা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল আৰু ৰাজ্যখন কাঢ়ি লৈছিল। দায়ুদ আৰু তেওঁৰ বশিবসত অনুচৰ বিলাক যৰি চালমেৰ পৰা পলাই যাবলৈ বাধ্য হৈছিল। কিন্তু কহিদিদিৰ পছিত, এখন ভয়ানক যুদ্ধৰ ফলত, দায়ুদে আকৌ এবাৰ তেওঁৰ ৰাজ-সংহাসন লাভ কৰিছিল আৰু অতি সুন্দৰ যুৱৰাজ অবচালেমে মৃত্যু হৈছিল।

বাস্তবকিতে এটা দুখজনক কাহিনী, কিন্তু এইটোৱেই ৰাজকীয় পৰিয়ালৰ জাইগীৰৰ প্ৰথম কাহিনী নাছিল। বহু আগতে আন এখন মহান ৰাজ্যত এই একে ঘটনাই ঘটিছিল যি সকলে এ সময় আটাইতকৈ অধিক শোকজনক বদিৰে হৰ জনম দিছিল।

সৰৈ মহান ৰাজ্যখনক কোৱা হৈছিল-স্বৰ্গ !

অধ্যয়ন

প্রতিটো বাইবেল পদ পঢ়াৰ পিছত তলত দিয়া খালী ঠাইবোৰ পূৰ্ণ কৰা ।

১. স্বৰ্গত বিদ্রোহী ৰাজকুমাৰ জনৰ নাম কি আছিল, আৰু সি কিয় বিদ্রোহ কৰিছিল?

যিচয়্যা ১৪:১২ হে , প্ৰভাতীয় পুত্ৰ, তুমি স্বৰ্গৰ পৰা কেনেৰূপে পতিত হলা ! (কেজিভি)

যিচয়্যা ১৪:১৩, ১৪ তুমি ভাৰিছিলি, ... মই হম ।

যিহিষ্কেল ২৮:১৭ তোমাৰ কাৰনে তোমাৰ হৃদয় গৰ্বিত হৈছিল; তোমাৰ কাৰনে তুমি নিজ গুণ নষ্ট কৰিলা....

টোকা: ঈশ্বৰৰ সৃষ্টিৰ ভিতৰত লুচিফাৰ আছিল আটাইতকৈ শক্তিশালী আৰু সুন্দৰ । সি স্বৰ্গদূতৰ মাজত সৰ্ব্বোচ্চ পদত অধিশিহত আছিল আৰু খুউব সম্ভৱত স্বৰ্গৰ গায়ক দলৰ পৰিচালক আছিল । কিন্তু সি তাৰ সৌন্দৰ্য্যতাক গৰ্বত উফলি উঠিবলৈ এৰি দিছিল । (তুৰৰ আৰু বাবিলৰ ৰজাৰ দ্বাৰাই চয়তানক প্ৰতীকি ৰূপত দেখুওৱা হৈছে এই সংযোজনটো চাওক) ।

২. ঈশ্বৰে লুচিফাৰক সৃষ্টি কৰোতে এজন চয়তান কৰি সৃষ্টি কৰিছিল নেকি?

যিহিষ্কেল ২৮:১৫ তোমাত পোৱা নোযোৱালৈকে তুমি সৃষ্ট হোৱা দিনৰ পৰা তোমাৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰত আছিলি ।

টোকা: ঈশ্বৰে এজন সম্পূৰ্ণ সিদ্ধ স্বৰ্গদূত সৃষ্টি কৰিছিল, যি জনৰ আছিল স্বাধীন ইচ্ছা, এজন চয়তান হবলৈ মনোনীত কৰাৰো স্বাধীনতা । এইটো কল্পনা কৰিবলৈ হয়তো কঠিন হব পাৰে, লুচিফাৰক আমি সি পাপ কৰাৰ আগতে যদি জানিলোহেতেন, আমি তাক ভাল পালোহেতেন । লুচিফাৰে তাৰ হৃদয়ত গৰ্ব আৰু আক্ষেপে খিতাপি লোৱাৰ আগতে সি কিমান কাল আনন্দ স্মৃতিৰে ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিছিল, সেই সময়খিনিক আমি সঠিককৈ নাজানো । ঈশ্বৰে তেওঁৰ আটাইবোৰ সৃষ্ট প্ৰাণীক ৰবটৰ সদৃশ বনাব পাৰিলেহেতেন, কিন্তু এটা ৰবটে প্ৰেম কৰিব নাজানে । প্ৰকৃত প্ৰেম ৰিক্ত লবলৈ ইচ্ছুক থাকিবই লাগিব । এইটো কাৰনতে স্বামী-স্ত্ৰীয়ে সন্তান জন্ম দিবলৈ সিদ্ধান্ত লয়, এইটো জানিও যে কোনোবা এটা সময়ত সিহতে হয়তো অবাধ্য হোৱাৰ পথ বাচি লব পাৰে । কেইবাটাও কাৰনত ঈশ্বৰে লুচিফাৰক তাৰ বিদ্রোহ চলাই নিবলৈ অনুমতি প্ৰদান কৰিছিল । প্ৰথম কাৰনটো হৈছে, ঈশ্বৰে তেওঁৰ সৃষ্ট প্ৰাণীসকলক নিজে নিজৰ মতে সিদ্ধান্ত লবলৈ স্বাধীনতা দিছে নে নাই দিয়া এই প্ৰশ্নটোক সদাকালৰ নিমিত্তে নিষ্পত্তি কৰা । দ্বিতীয়টো হৈছে, ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আৰু শাসনৰ ওপৰত সন্দেহ উপজোৱাৰ লগে লগে ঈশ্বৰে যদি লুচিফাৰক ধ্বংশ কৰিলেহেতেন, তেতিয়া আন বুদ্ধি সম্পন্ন সৃষ্ট প্ৰাণীৰ মনত লেলেটিয়া প্ৰশ্নবোৰ সদাকালৰ নিমিত্তে থাকি গলহেতেন । তেওঁবিলাকে হয়তো ভাবিলেহেতেন, “লুচিফাৰ কিজানি সুদ্ধই

আছিল” । সেই কাৰনে পাপৰ ভয়ঙ্কৰ পৰিণামবোৰক প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ লুচিফাৰক অনুমতি প্ৰদান কৰা হৈছিল । শেষতে, ঈশ্বৰে তেওঁৰ সৃষ্ট প্ৰাণীসকলক বিচৰা নাছিল যে তেওঁবিলাকে তেওঁৰ বাধ্য নহলে শাস্তি দিব বুলি ভাবিহে তেওঁৰ বাধ্য হয় । তেওঁ আমাক বিচাৰে, যাতে আমি তেওঁক প্ৰেম কৰাৰ বাবেহে তেওঁৰ বাধ্য হও, ভয় কৰাৰ বাবে নহয় ।

৩. অৱশেষত কি ঘটিছিল?

প্ৰকাশিতবাক্য ১২:৭ আৰু হল ; মীখামেল আৰু তেওঁৰ দূতবিলাকে নাগে সৈতে যুদ্ধ কৰিলে ; সেই নাগ আৰু তাৰ দূতবিলাকেও যুদ্ধ কৰিলে;

টোকা: অৱশেষত লুচিফাৰ আৰু তাৰ ফলীয়া সকলোকে স্বৰ্গৰ পৰা বহিস্কাৰ কৰা হৈছিল ।

৪. চয়তানৰ আদেশৰ অন্তৰালত কি শক্তিশালী কাৰকে কাম কৰিছিল?

প্ৰকাশিতবাক্য ১২:৪ তাৰ নেজে আকাশৰ ভাগৰ এভাগ টানি নি, পৃথিবীত পেলাই দিলে ।

প্ৰকাশিতবাক্য ১২:৯ ... তাক পৃথিবীলৈ পেলোৱা হল; আৰু তাৰ তাৰ লগতে পেলোৱা হল ।

টোকা: চয়তান ইমানেই ধূৰ্ত্ত যে ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে কৰা তাৰ বিদ্ৰোহত যোগ দিবলৈ সি এক তৃতীয়াংশ স্বৰ্গদূতবিলাকক প্ৰবঞ্চনা কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল । এতিয়া “চয়তান” আৰু “ভূত-পিশাচ” বুলি কোৱা এই পতিত স্বৰ্গদূতবিলাকেই চয়তানৰ পৰিকল্পনাটোক আগুৱাই লৈ গৈ আছে । অবচালোমৰ আমাৰ কাহিনীটিত, আমি দেখিলো যে তেৱো একেদৰে তাৰ নিজৰ ঘৃণনীয় কামটো কৰিছিল । অবচালোমে তাৰ ইচ্ছা পূৰণৰ অৰ্থে তাৰ দাস বিলাকক আদেশ দিছিল ।

২য় চামুৱেল ১৩:২৮ পাছে অবচালোমে তেওঁৰ দাসবিলাকক এই আঞ্জা কৰিলে, বোলে, আমোনেৰ মন কোন সময়ত দ্ৰাষ্কাৰসত প্ৰফুল্লিত হয়, তহতে তাক চাৰি আৰু যেতিয়া তাক মাৰ বুলি মই তহতক কম, তেতিয়া তাক বধ কৰিবি ; মই তহতক জানো হুকুম দিয়া নাই ?

২য় চামুৱেল ১৪:৩০ এই কাৰনে অবচালোমে নিজৰ দাসবিলাকক কলে, চোৱা, মোৰ মাটিৰ ওচৰতে যোৱাবৰ এখন শস্যক্ষেত্ৰ আছে ... তহতে গৈ তাত জুই লগাই দে ।

৫. চয়তানে তাৰ কাৰ্য্যত কি পদ্ধতি ব্যৱহাৰ কৰে?

ক. প্ৰকাশিতবাক্য ১২:৯ চয়তান, যি গোটেই জগতৰ জন্মায় ।

খ. মাৰ্ক ১:১৩ সেই অৰণ্যত তেওঁ দুকুৰি দিনলৈকে বনৰীয়া জন্তুৰ লগত থাকি, চয়তানৰ দ্বাৰাই হল;

গ. **প্রকাশিতবাক্য ১৬:১৪** সিহত ভূতবোৰৰ আত্মা, আচৰিত দেখুৱাওতা;

ঘ. **প্রকাশিতবাক্য ১২:১০** কিয়নো আমাৰ ভাইবলাকৰ যি _____, দিনে
ৰাতিয়ে আমাৰ ঈশ্বৰৰ আগত তেওবলাকৰ _____ দিয়ে ...

ঙ. **যোহন ৮:৪৪** সি আদিৰে পৰা _____ সি _____ আৰু তাৰ
বাপেক ।

টোকা: সত আৰু অসতৰ মাজত হোৱা যুদ্ধখনৰ ক্ষেত্ৰত ঈশ্বৰতকৈ চয়তানৰ এটা বেচি সুবিধা আছে । ঈশ্বৰে কেৱল সত্যটোকহে প্ৰয়োগ কৰিব পাৰে, কিন্তু চয়তানে তাৰ অভিসন্ধিটোক উত্তমভাৱে পূৰণ কৰিবলৈ সত্য বা অসত্য দুয়োটাকে প্ৰয়োগ কৰিব পাৰে । (সংযোজনত দিয়া “অনাকাংক্ষিতক আকাংক্ষ্যা কৰা” বিষয়টো চাওক) ।

৬. চয়তান কেতিয়া আটাইতকৈ আধিক ভয়ানক হয়?

২য় কৰিন্থিয়া ১১:১৪, ১৫ ই আচৰিত নহয় ! কিয়নো চয়তানে নিজেও
বেশ ধৰে ।

টোকা: চয়তানে যেনেকৈ কৰিছিল, ঠিক তেনেদৰে অবচালোমে লোকসমূহক প্ৰবঞ্চনা কৰিবলৈ সিহতৰ উন্নতিৰ বাবে চিন্তা কৰা বুলি দেখুওৱাইছিল আৰু সিহতক খুউব ভাল পায় বুলি ভাও ধৰিছিল ।

২য় চামুৱেল ১৫:৫, ৬ আৰু যিকোনোৱে তেওৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিবলৈ তেওৰ ওচৰলৈ আহে, তাক তেও হাত মেলি চুমা খায় । ইস্ৰায়েলৰ যিমান মানুহ ৰজাৰ ওচৰলৈ বিচাৰৰ অৰ্থে যায়, সেই আটাইলৈকে অবচালোমে সেইৰূপ ব্যৱহাৰ কৰে । এই প্ৰকাৰে অবচালোমে ইস্ৰায়েল লোকবিলাকৰ মন তেওৰ ফাললৈ নিলে ।

চয়তান আটাইতকৈ ভয়ঙ্কৰ হৈ উঠে যেতিয়া সি মন্ডলিৰ ভিতৰত এজন আত্মিক ব্যক্তি হৈ কাম কৰে (সংযোজনত চাওক, “এজন উজ্জ্বল স্বৰ্গদূত”) ।

৭. চয়তানে বাইবেল জানেনে?

মথি ৪:৫, ৬ “... তেতিয়া চয়তানে ... তেওক কলে, তুমি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হোৱা, তেন্তে নিজকে তললৈ পেলাই দিয়া; কিয়নো _____ আছে, তেও নিজৰ
দূতবিলাকক তোমাৰ অৰ্থে আঙো দিব ...”

টোকা: লোকসমূহত প্ৰবঞ্চনা কৰাৰ উদ্দেশ্যত চয়তান বাইবেলৰ পদবোৰক উৰ্দ্ধতি দিয়াত আৰু অপপ্ৰয়োগ কৰাত অতি নিপুণ । সেই কাৰণে নিজকে ভুলপথে পৰিচালিত হোৱাৰ পৰা বচায় ৰাখিবলৈ ঈশ্বৰৰ লোকবিলাকে নিজেই শাস্ত্ৰীয়বাক্য জনাতো অতি আৱশ্যক ।

৮. পৃথিৱীত থকাবিলাকৰ মাজত চয়তানে কাক সৰ্বাধিক ঘৃণা কৰে?

প্রকাশিতবাক্য ১২:১৭ তাতে নাগে সেই _____ খং উঠি, তেওৰ বংশৰ
লোক, অৰ্থাত ঈশ্বৰৰ আঙো পালন কৰা, আৰু যীচুৰ সাক্ষ্য ধাৰণ
কৰাবিলাকে সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ গল ...

৯. চয়তানৰ প্ৰকৃত ৰূপ দেখুৱাবলৈ বাইবেলে কি দুটা প্ৰাণনাশক জন্তুক ব্যৱহাৰ কৰিছে?

১ম পিতৰ ৫:৮ সচেতন হোৱা, পৰ দি থকা । গুজৰি থকা দৰে
তোমালোকৰ শত্ৰু চয়তানে কাক কেনেকৈ গ্ৰাস কৰিব পাৰিব, তাৰ উপায় বিচাৰি
ফুৰিছে ।

প্ৰকাশিতবাক্য ১২ :৯ সেই মহা নাগক, অৰ্থাত দিয়াবল আৰু চয়তান নামেৰে বিখ্যাত
হোৱা যি পুৰনি গোটেই জগতৰ ব্ৰান্তি জন্মায়, তাক পৃথিবীলৈ পেলোৱা
হল ।

টোকা: সিংহ আৰু সাপ দুয়োটাই সিহতৰ চিকাৰ ধৰিবলৈ চোৰাং আৰু অন্যান্যনস্ক কৰা
পদ্ধতি ব্যৱহাৰ কৰে । চয়তানৰ নিচিনাকৈ, সিহতে সিহতৰ চিকাৰৰ ওপৰত অকস্মাতে
জপিয়াই পৰে আৰু সিহতক নিৰ্দয়তাৰে আৰু অশেষ যাতনা দি হত্যা কৰে ।

১০. চয়তানক প্ৰতিৰোধ কৰা একমাত্ৰ পথ টো কি বাৰু?

যাকোব ৪:৭, ৮ এতেকে ঈশ্বৰৰ বশীভূত হোৱা; কিন্তু চয়তানক
প্ৰতিৰোধ কৰা; তাতে সি তোমালোকৰ পৰা পলাই যাব । ঈশ্বৰৰ চাপি
আহা; তাতে তেৱো ওচৰলৈ চাপিব ।

টোকা: ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ চাপি অহাৰ সৰ্ব্বোত্তম পথটো হৈছে তেওৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা
আৰু তেওৰ বাক্য অধ্যয়ন কৰি তেওক জানিবলৈ যত্ন কৰা ।

১১. যীচুৱে চয়তানৰ হঠাত আক্ৰমণৰ বিৰুদ্ধে কেনেকৈ যুদ্ধ কৰিছিল?

মথি ৪:১০ তেতিয়া যীচুৱে তাক কলে, গুচি, যা, চয়তান ...
আছে ।

ইফিচীয়া ৬:১৭ ... আত্মাৰ তৰোৱাল, অৰ্থাত ...

ইব্ৰী ৪:১২ কিয়নো ঈশ্বৰৰ জীয়া, কাৰ্য সাধক, আৰু আটাই দুধৰীয়া
তৰোৱালতকৈয়ো চোকা ...

টোকা: চয়তানৰ সুচতুৰ প্ৰবঞ্চনাৰ পৰা একমাত্ৰভাৱে নিৰাপদ হৈ থকাৰ উপায়টো হৈছে,
আমাৰ মনবোৰত ঈশ্বৰৰ বাক্য জমা কৰি ৰখা যাতে ই আমাক পাপৰ পৰা দূৰৈত ৰাখে
। চয়তানৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ যীচুৱে যি অস্ত্ৰ ব্যৱহাৰ কৰিছিল, সেই একেই অস্ত্ৰ
আমাৰ বাবে আজিও প্ৰয়োজন হৈ আছে আৰু আমাৰ বাবে পৰ্যাপ্ত পৰিমাণত মজুত হৈ
আছে ।

গীতমালা ১১৯:১১ মই যেন তোমাৰ অহিতে পাপ নকৰো, এই নিমিত্তে মই তোমাৰ
বাক্য মোৰ মনত সাচিলো ।

ইফিচীয়া ৬:১১ চয়তানৰ নানাবিধ কুকল্পনাৰ সন্মুখত থিৰে থাকিবলৈ সমৰ্থ হবৰ
কাৰণে, ঈশ্বৰৰ আটাই সাজ পিন্ধা ।

১২. চয়তানৰ অন্তিম ভাগ্য, অবচালোমৰ ভাগ্যৰ সৈতে কেনেকৈ মিল খাব?

২য় চামুৱেল ১৮:১৭ পাছে তেওবিলাকে অবচালোমক নমাই আনি, কাঠনিৰ মাজত
থকা বৰ পেলাই তেওৰ ওপৰত শিলৰ এটা বৰ দম কৰিলে ...

যিচয়া ১৪:১৫ তথাপি তোমালোক চিয়োললৈ অন্ত ভাগলৈকে নমোৱা হব ।

১৩. ঈশ্বৰৰ লোকসকলক প্ৰলোভিত কৰিবলৈ চয়তান কেতিয়াবা আকৌ
এবাৰ দেখা দিব নে?

যিহিষ্কেল ২৮:১৯ ... তুমি ত্ৰাসৰ বিষয় হলা; তুমি আৰু

।

নহূম ১:৯ ... তেও সম্পূৰ্ণকৈ অন্ত কৰিব; সঙ্কত নহব ।

১৪. অধাৰ্মিক বিলাকৰ ধ্বংশত ঈশ্বৰৰ অনুভৱ কেনেকুৱা হয়?

যিহিষ্কেল ৩৩:১১ তুমি তেওবিলাকক কোৱা, প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, মোৰ জীৱনৰ
শপত দুষ্টৰ মৰনত মই নাপাও, কিন্তু দুষ্টই যে নিজ পথৰ পৰা
, তাতেহে মই সন্তোষ পাও; ঘূৰা, তোমালোকৰ কুপথৰ
পৰা তোমালোক ঘূৰা; ... তোমালোক কিয় মৰিবা?

১৫. দায়ুদে তেওৰ বিদ্ৰোহী পুত্ৰ অবচালোমৰ মৃত্যু হোৱাৰ কথা যেতিয়া
জানিব পাৰিছিল তেতিয়া তেও কেনেকুৱা প্ৰতিক্ৰিয়া প্ৰকাশ কৰিছিল?

২য় চামুৱেল ১৮:৩৩ তেতিয়া ৰজাই বৰকৈ হৈ নগৰৰ দুৱাৰৰ
ওপৰৰ কোঠালিলৈ উঠি ক্ৰন্দন কৰিবলৈ ধৰিলে, আৰু ইফালে সিফালে ফুৰি কলে, “হায়,
মোৰ পুত্ৰ অবচালোম! মই ভাল
আছিল! হায়, অবচালোম ! হায়, মোৰ পুত্ৰ ! মোৰ পুত্ৰ” !

আপোনাৰ সহাৰি

হৃদয় স্পৰ্শী এই চিত্ৰখনে এইটো দেখুওৱাই আমাৰ স্বৰ্গীয় পিতৃ জনাই তেওৰ সন্তান হেৰোৱাত কেনেকুৱা অনুভৱ কৰে। তেও আমাৰ ঠাইত কেৱল মৰিবলৈয়ে ইচ্ছুক নাছিল; তেও ইয়াতকৈয়ো এখোজ আগবাঢ়ি গৈ-তেও আটাইতকৈ মহান উপহাৰ-তেওৰ নিজ পুত্ৰক দান কৰিছিল! কোনোবা নষ্ট হোৱাটোক ঈশ্বৰে কেতিয়াও ইচ্ছা নকৰে। আপুনি পৰিত্ৰান পোৱাতোক তেও মনে প্ৰানে বিচাৰে। এই কাৰণেই যীচু আপোনাৰ ঠাইত মৰিল। স্বৰ্গীয় পিতৃ জনাৰ বিৰুদ্ধে কৰা বিদ্ৰোহত জগতৰ বেচিভাগেই চয়তানৰ লগত যোগ দিলে। তেওক প্ৰেম আৰু সেৱা কৰিবলৈ আপুনি এতিয়াই মনোনীত কৰিব নে?

উত্তৰ:

সংযোজন

এই খন্ডটোৱে অধিক অধ্যয়নৰ বাবে অতিৰিক্ত তথ্যৰ যোগান ধৰিব।

তুৰৰ আৰু বাবিলৰ ৰজাৰ দ্বাৰাই চয়তানক প্ৰতীক্ৰিপত দেখুওৱা হয়।

যিচুয়া ১৪:৪-১৫ পদবোৰত বাইবেলে চয়তানৰ এটা প্ৰতীক হিচাবে বাবিলৰ ৰজাক ব্যৱহাৰ কৰিছে, আৰু যিহিষ্কেল ২৮:১১-১৯ পদবোৰত তুৰৰ ৰজাৰ দ্বাৰাই চয়তানক প্ৰতীক্ৰিপত দেখুওৱা হৈছে। দুয়োটা ক্ষেত্ৰতে আমি জানো যে এই যি প্ৰতীক্ৰিপ ই জাগতিক ৰজাবিলাকতকৈ বহু আগত বহু কথা প্ৰকাশ কৰে কাৰণ ইয়াত ঈশ্বৰৰ যি বৰ্ণনা সি কোনো মৰণশীল মানৱৰ মানৱৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰযোজ্য নহয়। লক্ষ্য কৰক তলত দিয়া শাস্ত্ৰপদবোৰত লুচিফাৰক (এতিয়া চয়তান বুলি মাতা হয়) কেনেকৈ বৰ্ণনা কৰা হৈছে:

- স্বৰ্গৰ পৰা পতিত হোৱা (যিচুয়া ১৪:১২)
- পূৰ্ণজ্ঞানী আৰু পৰমসুন্দৰ (যিহিষ্কেল ২৮:১২)
- এদেনত আছিল (১৩ পদ)
- সকলো বহুমূল্য পাথৰ আৰু সোন তাৰ আৱৰণ আছিল (১৩ পদ)
- ঢাকি ধৰোতা অতিৰিক্ত কৰুব আছিল (১৪ পদ)
- ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ পৰ্বৰতত থাকিব পৰাকৈ তাক স্হাপন কৰা হৈছিল (১৪ পদ)
- তাৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰত সিদ্ধ আছিল (১৫ পদ)

যিহেতু বাবিল আৰু তুৰৰ ৰজাই একেধৰনৰ ৰাজনৈতিক খেলা দেখুৱাইছিল আৰু সম্পূৰ্ণভাৱে ধ্বংস হৈছিল, ঠিক সেইদৰে চয়তানৰ ৰাজ্যখনৰ ক্ষেত্ৰতো ঘটিব, স্বয়ং ঈশ্বৰেই ইহতক চয়তানৰ প্ৰতীক হিচাবে ব্যৱহাৰ কৰিছিল। প্ৰকাৰান্তৰে আটাইবিলাক বাইবেল অৰ্থাৎ এই প্ৰতীকিকৰণত সন্মত। ঘটনাক্ৰমে লুচিফাৰৰ বিষয়ে বাইবেলে বহুতো আন আন কথা উল্লেখ কৰাৰ ৰেৰ্ড ৰাখিছে (চাওক লুক ৪:৫,৬; ১০:১৮; যোহন ৮:৪৪; ২য় পিতৰ ২:৪; ১ম যোহন ৩:৮; যিহুদা ৬; প্ৰকাশিতবাক্য ১২:৭-৯) কিন্তু যিহিষ্কেল ২৮ অধ্যায় আৰু যিচয়া ১৪ অধ্যায় নথকাহেতেন, আমাৰ হাতত সম্পূৰ্ণ বুৰঞ্জী নেথাকিলহেতেন।

অনাকাংক্ষিতক আকাংক্ষ্যা কৰা

বহুতো লোকে আকাংক্ষ্যা কৰে অন্তিম সময়ত চয়তান ঈশ্বৰৰ শত্ৰু হিচাপে মুকলিকৈ ওলাই পৰক, কিন্তু ই হৈ নুঠে। চয়তান বাস্তবিকতে ঈশ্বৰৰ আটাইতকৈ তিক্ততাপূৰ্ণ শত্ৰু, কিন্তু কৃটিম ধাৰ্মিকতাৰ বেষত তাৰ আগমন ঘটিব (মথি ২৪:২৪)। সি দ্বিষ্টীয় দূতৰ বেষত দেখা দিব (২য় কৰিন্থীয় ১১:১৩-১৫) আৰু লোকসমূহৰ পৰা সেৱা আৰধনা বিচাৰিব (প্ৰকাশিতবাক্য ১৩:১২)। শত্ৰুীয় বাক্য অতি স্পষ্ট যে তাৰ ওপৰুৱা ঈশ্বৰীয় ৰূপ ইমান প্ৰত্যয়জনক হব যে সমগ্ৰ জগত খনেই সেই পশুৰ পিছে পিছে যাব (প্ৰকাশিতবাক্য ১৩:৩)। কি যে এক শোকজনক ঘটনা হব! খ্ৰীষ্ট হিচাপে ছদ্মবেশ ধৰাত চয়তান ইমানেই ফলদায়ক হব যে প্ৰকাৰান্তৰে সমগ্ৰ জগতখনেই তাক অনুসৰণ কৰিব, সকলো সময়তে ভাবিব যে তেওঁবিলাকে যীচুকহে অনুসৰণ কৰিছে। আপুনিও প্ৰবঞ্চিত হব নে? এই পাঠ্যক্ৰমত দিয়া বাইবেলৰ সতৰ্ক বানীবোৰক আপুনি যদি মনোযোগ দিছে আপুনি প্ৰবঞ্চিত নোহোৱাকৈ থাকিব।

এজন দ্বিষ্টীয় স্বৰ্গ দূত

চয়তান বৰকৈ ৰং পায় যেতিয়া মানুহে তাক এজন কুতচিত, ৰঙা বাদুলিৰ ডেউকা থকা অৰ্ধ-মানৱ আৰু অৰ্ধ জন্তুৰ ৰূপত, ফটা-মেল খোৱা ভৰিৰ খুৰা থকা, দীঘল জোঙা নেজ থকা বা এডাল ঘাতুৰ দন্ড আৰু নৰকৰ জুই লগত লৈ ফুৰা ইত্যাদিৰ ৰূপত দেখুৱাই। এইবোৰত কোনো সত্যতা নাই। এনেকুৱা ধৰনৰ ধাৰনা গ্ৰীকৰ পৌৰাণিক কল্পিত দেৱতাদি বিষয়ক বিবৰণৰ পৰা অহা হৈছে। এনেকুৱা ধৰনৰ অকামিলা ফাংফুং কথা শাস্ত্ৰ-বাক্যত বিচাৰি পোৱা নাযায়। বাইবেলে চয়তানক এজন দ্বিষ্টীয়, সংযোগ স্হাপন কৰাৰ সাংঘাতিক ধৰনে সমৰ্থ থকা গুণেৰে সৈতে, অতি আকৰ্ষণীয় দূত বুলিহে বৰ্ণনা কৰিছে। সি শাস্ত্ৰ-বাক্যৰ কথাবোৰকো খুউব ভালকৈ জানে (মথি ৪:৫, ৬)। চয়তান হৈছে স্ব-ঘোষিত ঈশ্বৰৰ শত্ৰু যাৰ লক্ষ্যই হৈছে তেওৰ চৰিত্ৰত কলঙ্ক সনা আৰু তেওৰ ৰাজ্যখনক দখল কৰা। চয়তানে আপোনাক আৰু আপোনাৰ আপোনজনকো অবমাননা কৰে আৰু আপোনাক ধ্বংস কৰাৰ তাৰ আচনি আছে। এই এলানি পাঠ্যক্ৰমে তাৰ আচনিবোৰক বুজাত আৰু সেইবোৰ কেনেকৈ ব্যৰ্থ কৰিব পাৰি তাক শিকাত আপোনাক সহায় কৰিব। আপুনি মাথোন আপোনাৰ জীৱনটোক আপোনাৰ সৰ্বশক্তিমান ত্ৰাণকৰ্তা জনাৰ ৰক্ষাকাৰী ব্যৱস্হাত সোধাই দিয়ক, আৰু তেওৰ মৰ্গ-দৰ্শনৰ নিমিত্তে আন্তৰিকতাৰে প্ৰাৰ্থনা কৰক।